

Прав; 2) Подобно и всяко подлежаще трѣба да има единъ глаголь. — *L'orgueil n'aveugle pas ceux que l'honneur éclaire.* —

Прав. 3) Глаголь-тъ се съгласува съ подлежаще-то си въ число и въ лице: *j'aime, nous aimons* и пр:

Прав. 4) Ако подлежащее се составлява отъ много сжществителны или отъ много мѣстоименныя, то глаголь-тъ се стави въ множествен: число; и ако слова-та кои-то составляютъ подлежащее, сж отъ различни лица, глаголь-тъ се съгласува съ онова лице, кое-то има **първенство**. — Първое лице има първенство надъ второе и второе надъ третье: *Pierre et moi étudions le français.*

Исключенія: —

1) Кога слова-та, составляющія подлежащее, сж съименни (однозначителни), то глаголь-тъ се съгласува съ послѣднѣе-то сжществително, или съ послѣднее мѣстоименіе. Примѣръ: *Son courage, son intrepidité étonne les plus braves.*

2) Кога слова-та, составляющія подлежащее, се съединени чрезъ сюзъ **ou** (или) то глаголь-тъ пакъ се съгласува съ послѣднее сжществит: или мѣстоименіе: *Lui, ou elle viendra avec moi; la passion, ou la paresse l'a entraîné dans cet abîme:*

Забѣлка. Ако обаче глаголь-тъ изражава едно дѣйствіе, кое-то може съврѣменно да се направи и отъ двѣтъ подлежащы, или ако подлежащы-тъ сж отъ различни лица, то глаголь-тъ се стави въ множеств: число и се съгласува съ онова сжществително, кое-то има първенство. Примѣръ: *Vous, ou moi irons à la campagne.*

Исключ: 3) Кога слова-та, составляющія подлежащее, сж раздѣлени съ запятажъ и на кражъ-тъ имъ се намѣря едно слово, въ кое-то се съдржя смисль-тъ на всички по предни-тъ, (какви-то сж слова: **tout, rien, personne;**) то глаголь-тъ, слѣдующій подирь това слово съгласува се съ него и се стави въ единствен: число: *Biens, dignités, honneurs; tout disparaît à la mort. Paroles et regards tout est charme dans vous.* (La Fontaine).